

F. t. l. om skat til staten af indkomst og formue m. v.

tilsynet med skatteligningen m. v. til det foreliggende forslag, idet den nævnte lov foruden reglerne om ligningsrådets, ligningsdirektoratets og landsskatterettens funktioner vedrørende indkomst- og formuebeskatningen tillige omhandler disse institutioners funktioner med hensyn til ejendomsbeskatningen. Bestemmelserne er i den nævnte lov kædet således sammen, at man ved at overføre reglerne for indkomst- og formueskat til nærværende lov, ville være nødsaget til helt at omarbejde den nævnte lov, og dette ville igen betyde, at bestemmelser, der er fælles, skulle gentages i de to love, hvilket ville være lidet hensigtsmæssigt. Noget andet er, at der formentlig vil være grund til at undergive loven en revision, jfr. herved bemærkningerne til § 141.

Til § 114.

Den gældende statsskattelovs regler om skatteligningen indledes i lovens § 17 med nogle særbestemmelser for København og Frederiksberg. Man har fundet det mere naturligt at placere de bestemmelser, der hjemler afvigelser fra de almindelige regler, ved afslutningen af de respektive kapitler. Det synes endvidere naturligt, at de afvigende regler ikke omhandles i selve loven, idet de mest praktisk vil kunne placeres i den kongelige anordning, der omhandler ligningen m. v. i disse kommuner.

KAPITEL 9.

Mandtalsliste og beskatningssted.

Til § 115.

Bestemmelserne om mandtalslistens udfærdigelse er i det store og hele overført fra den gældende statsskattelovs § 20. Den i den nugældende statsskattelov indeholdte henvisning til de kommunale erhvervsskatte-regler er erstattet med en bestemmelse, der går ud på, at udenlandske skattepligtige skal optages i et særligt afsnit af mandtalslisten, jfr. stk. 2.

Til § 116.

Bestemmelserne om beskatningsstedet er ligeledes med enkelte ændringer overført fra den gældende statsskattelov (§ 21). Af praktiske grunde har man foreslået den 1. januar — i stedet for som hidtil den 15. januar —

som afgørende tidspunkt for beskatningsstedets fastlæggelse. I stk. 2 har man givet særlige regler for personer, der er undergivet fuld skattepligt uden at have bopæl eller ophold her i landet, samt for personer, hvis skattepligt indtræder i løbet af skatteåret. I stk. 3—5 har man søgt at give reglerne om beskatningsstedet for selskaber og foreninger samt for begrænset skattepligtige en noget klarere og enklere udformning ned de nugældende regler.

KAPITEL 10.

Selvangivelsen og følgerne af manglende selvangivelse.

Til § 117.

Bestemmelsen er forsåvidt en nydannelse, som den fastsætter en positiv pligt til at selvangive såvel indkomst som formue og indtægter af den i afsnit II nævnte art, medens man hidtil kun har kunnet tale om en egentlig pligt til at selvangive formue, jfr. § 1, stk. 1, i lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelsen af indkomst og formue m. v. Man har skønnet, at når man iøvrigt lader de samme retsvirkninger, nemlig en vis procentvis forhøjelse af ansættelsen, indtræde som følge af manglende selvangivelse både for indkomstens og formuens vedkommende, og når man lader det samme strafansvar knytte sig til urigtige oplysninger i selvangivelsen for begge kategoriers vedkommende, er der ingen grund til at opretholde en fiktion om, at der ikke foreligger pligt til at selvangive indkomsten. Den ændring, der på dette punkt foreslås, er derfor af rent formel art og medfører ingen reel forandring af den på dette område gældende retstilstand.

Til § 118.

Bestemmelsen erstatter dels den nugældende statsskattelovs § 22, stk. 1 og 2, dels reglerne i § 1, stk. 1, i lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelsen af indkomst og formue m. v. Ved stk. 1 har man foreslået lovfæstelse af den igennem de senere år stadig fulgte praksis, hvorefter der gives selskaber m. v. frist med selvangivelsen til udgangen af april måned, hvorhos man har foreslået samme frist for udenlandske dødsboer. Som følge heraf har man i de senere følgende paragraffer vedrørende skatteligningen givet tilsvarende udsættelse med fristerne for den foreløbige ligning, klager over denne m. v.,